

Sygn. akt I C 310/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Wiekiera
Protokolant:	starszy protokolant Magdalena Lewandowska-Born

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2018 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. na rzecz pozwanej K. K. kwotę 4817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 310/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 kwietnia 2016 r. powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w R. wniosła o zasądzenie od pozwanych D. H. i K. K. solidarnie kwoty 10.182,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat szczegółowo wskazanych wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu podała, że pozwanej D. H. przysługuje prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ul. (...) w budynku należącym do jej zasobów. Podała, że wraz z pozwaną w lokalu zamieszkuje pełnoletnia córka - K. K.. Dochodzona pozwem kwota obejmuje należności eksploatacyjne z tytułu użytkowania lokalu mieszkalnego za okres od stycznia 2015 r. do lutego 2016 r.

Nakazem zapłaty z dnia 26 kwietnia 2016 r. wydanym w postępowaniu upominawczym uwzględniono powództwo.

Wobec pozwanej D. H. nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 8 czerwca 2016 r.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 r. pozwanej K. K. przywrócono termin do złożenia sprzeciwu od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. W złożonym sprzeciwie pozwana wskazała, że o toczącym się wobec niej postępowaniu dowiedziała się 19 marca 2018 r. w trakcie wizyty w banku, gdy została poinformowana, iż zostały dokonane zajęcia komornicze na jej rachunku bankowym. Podała, że z mieszkania przy ul. (...) w R.

wyprowadziła się w czerwcu 2015 r. na stałe do Anglii, gdzie mieszka i pracuje do chwili obecnej. Ponadto wskazała, że uzyskała pełnoletniość w dniu 11 lipca 2015 r.

Sąd ustalił, co następuje:

D. H. jest właścicielem lokalu, numer 1, położonego w R. przy ul. (...), który posiada status odrębnej własności. Lokal ten posiada księgę wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Rybniku. Zgodnie z treścią księgi wieczystej właścicielami lokalu są D. i K. H. na zasadzie wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej.

(zaświadczenie k.8, wydruk księgi wieczystej k.9-14,)

Za okres od stycznia 2015 r. do lutego 2016 r. zadłużenie z tytułu opłat eksploatacyjnych wyniosło 10.182,22 zł.

(zestawienie zadłużenia k. 14, kartoteka k.15-16)

Pismem z dnia 24 lutego 2016 r. powódka wezwała pozwaną K. K. do zapłaty kwoty 9.953,22 zł z tytułu opłat eksploatacyjnych. Kwota ta obejmowała 9.420,65 zł należności głównej oraz 532,57 zł z tytułu odsetek.

(wezwanie do zapłaty k. 17-20)

Pozwana K. K. wyjeżdżała do Anglii od stycznia 2015 r. Początkowo były to wyjazdy miesięczne, po których wracała do mieszkania, w którym zazwyczaj przebywała przez okres 2 tygodni, po czym wyjeżdżała po raz kolejny. W czerwcu 2015 r. pozwana wyprowadziła się na stałe. Wyprowadzając się od matki pozwana zabrała większość swoich rzeczy. Na stałe zamieszkuje w Anglii, gdzie zamierzała zostać na stałe. Posiada adres zameldowania w mieszkaniu położonym w R., przy ul. (...).

Pozwana K. K. od 10 sierpnia 2015 r. zatrudniona jest W. A. w L. na stanowisku pomoc kelnerki/hostessa. Z uzyskanego dochodu pozwana płaci podatki w Anglii.

(zeznania świadka D. H. k.83-84, potwierdzenie zatrudnienia wraz z tłumaczeniem k.53, 63-64, zestawienie dochodu podlegającego opodatkowaniu k. 54-55)

Pozwana stała się pełnoletnia z dniem 11 lipca 2015 r.

(zaświadczenie k. 36)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty, zeznania świadka D. H., uznając zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy za wystarczający, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrywał się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości. Sąd uznał zeznania świadka we wskazanym powyżej zakresie za wiarygodne i przekonujące, gdyż okazały się spójne, logiczne i konsekwentne. Zeznania te znalazły poparcie w pozostałym materiale dowodowym i nie wymagały uzupełnienia, gdyż całościowy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił jedną spójną i logiczną całość.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Podstawą materialnoprawną roszczenia był art. 4 ust. 6 i 6¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (w brzmieniu obowiązującym w chwili wytoczenia powództwa). Art. 4 ust.1 w/w ustawy stanowi, że członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości słąjących mienie spółdzielni przez uiszczenie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Art. 4 ust. 6 stanowi, że

za opłaty, o których mowa w ust. 1-2 i 4, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu. Art. 4 ust. 6¹ stanowi, że odpowiedzialność osób, o których mowa w ust. 6, ogranicza się do wysokości opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania lub faktycznego korzystania z lokalu.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że pozwana uzyskała pełnoletniość w dniu 11 lipca 2015 r., także za okres od stycznia 2015 r. do lipca 2015 r. nie może ponosić jakiejkolwiek odpowiedzialności, gdyż była osobą małoletnią i nie obejmowało jej domniemanie wynikające z art. 4 ust. 6 i 6¹ w/w ustawy. Rozstrzygając o zasadności roszczenia powoda za okres od sierpnia 2015 r. do lutego 2016 r. Sąd wskazał, że przez stałe zamieszkanie, należy rozumieć zamieszkiwanie, należy rozumieć zamieszkiwanie w konkretnym mieszkaniu, w określonej miejscowości z zamiarem stałego pobytu, wyrażonym przez to, że w tym mieszkaniu i w tej miejscowości skupia się życie osobiste i działalność osoby wspólnie zamieszkującej z najemcą (wyr. SN z dnia 6 maja 1980 R., III CRN 61/80, LEX). Stałe zamieszkanie zaistnieje zatem wtedy, gdy cała życiowa działalność danej osoby zostanie ześrodkowana w danym lokalu w ten sposób, że stanie się on jej centrum życiowym tzn. gdy w mieszkaniu tym będą koncentrowały się wszystkie jej sprawy osobiste i majątkowe (por. wyrok SN z dnia 12 września 2001 r., V CKN 1827/2000, LEX, wyrok SN z dnia 16 września 1998 r., II CKN 889/97 LEX). W świetle przedstawionych poglądów i na podstawie zaoferowanego przez pozwaną materiału dowodowego w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i zeznań świadka D. H. brak było podstaw do uznania, że pozwana stale zamieszkiwała w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym przy ul. (...) w R.. O stałym zamieszkiwaniu osoby w lokalu nie mogą również przesądzać takie okoliczności jak zameldowanie w lokalu, czy też sporadyczne przyjazdy celem odwiedzenia rodziny.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 k.p.c, obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą proces. Koszty obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej obliczone po myśli § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (w brzmieniu obowiązującym w chwili wytoczenia powództwa) w wysokości 4.800 zł oraz opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. i nie obciążania powoda kosztami procesu. Powód przy zachowaniu należytej staranności mógł zwrócić się do Urzędu Miasta w R., aby powziąć informację czy pozwana jest osobą pełnoletnią. Ponadto opłaty ponoszą osoby stale zamieszkujące, a nie zameldowane pod wskazanym adresem, tymczasem na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono, że w okresie kiedy pozwana była pełnoletnia nie zamieszkiwała pod wskazanym adresem. Pozwana nie może być obciążona skutkami niekorzystnego dla niej postępowania matki - brak zawiadomienia o wyprowadzce pozwanej z zajmowanego mieszkania. Co więcej powódka w toku procesu mimo zgromadzonego materiału, z którego wynikało kiedy pozwana skończyła 18 lat i pozostałych dowodów świadczących o jej stałym wyjeździe do Anglii podtrzymywała powództwo w całości – także co do okresy gdy pozwana była małoletnia – a tym samym brak było przesłanek, aby przy takiej postawie procesowej zastosować art. 102 k.p.c.

Sędzia